

bryllupstalehjalp.dk

Kære alle sammen,

jeg står her som Lauras far – og allerede der strammer det i halsen, for i dag ser jeg ikke bare min datter i en smuk kjole. Jeg ser den lille pige, der tegnede huse i margen af alle sine skolehæfter, og som altid satte en ekstra streg, når noget skulle være helt rigtigt.

Laura, min skat, du har altid været detaljeorienteret på den fineste måde – ikke for detaljens skyld, men fordi du ser mennesker gennem dem. Du opdager, når nogen er stille. Du husker, hvem der helst vil have sukker i teen, og du kan mærke, når en dør skal holdes åben et sekund længere. Det er empati, der kan bære et hjem.

Og Anders, jeg husker første gang, jeg mødte dig. Det var til fredagsbar på kontoret i Aarhus – fast håndtryk, stort smil, rolig i blikket. Jeg tænkte: Han er visionær, ja, men han har også den slags ro, man kan læne sig ind i, når stormene tager til. Det var nemt at holde af dig allerede dér.

I mødtes som kollegaer på arkitektkontoret. Først som to, der delte sporadiske frokoster og blyanter, siden som to, der delte et første projekt. Jeg kan stadig høre jer fortælle om det: hvordan stregerne på papiret var det nemme, men kompromiserne var kunsten. I byggede ikke bare noget, der kunne stå – I byggede noget, der kunne holde. Det viste sig at være en meget god generalprøve på kærlighed.

År for år voksede jeres verden. Næste store skridt: huset i Risskov. Jeg kan se jer for mig en tidlig søndag – Laura ved spisebordet med skitser og farveprøver, Anders med målebånd og den der tålmodige mine, der siger: “Det finder vi ud af.” I tegnede og byggede små projekter hjemme, ikke bare ting af træ og stål, men små ritualer: en langsom gryde, der dufter i timevis. En vandretur i Mols

Bjerger, hvor I går i samme tempo og alligevel giver plads. To mennesker, der
Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjælp.dk
både kan drømme og gøre.

Og så forlovelsen i Japan, under kirsebærtræerne. Jeg forestiller mig blomsterne, der dalede, mens Anders lagde en plan, og Laura mærkede nuet. Visionært og detaljeorienteret, roligt og fuldt af hjerte – jeg tror ikke, I kunne have valgt et smukkere billede på det, I er sammen: liv, der folder sig ud, år efter år, lag på lag.

I har været sammen i ni år. Det er tid nok til at kende hinandens svagheder og styrker, og det er netop derfor, jeg står her med en dyb ro i maven. Laura, du har fundet en mand, der er pligtopfyldende på den måde, som hverdagene kræver. Anders, du har fundet en kvinde, der med sine detaljer gør selv de største visioner menneskelige. I mødes midt i mellem – i køkkenet med gryder, ved tegnebordet med blyanter, på stierne i Mols, hvor samtalerne bliver lange og skridtene rytmiske.

Jeg har fulgt jeres rejse tæt. Og Balder, jeres hund, har jeg fået lov at passe mere end én gang. Jeg har set, hvordan I pakker tasken til ham, som andre pakker til et barn: vandflaske, snor, yndlingsbold. Og midt i det hele en lille liste på køkkenbordet – selvfølgelig – hvor der står, hvornår han skal luftes, og lige præcis hvor meget foder han foretrækker. Den slags omsorg bliver til en stil, og den stil bliver til en familie.

Laura, min pige. Du har altid været stærk – stille stærk. Du har villet det gode, også når det krævede ekstra arbejde. Du har lært mig, at kærlighed ikke sidder i store ord, men i den ekstra time, i den rette skrue, i den lange simren, der gør hverdagen blød. Jeg ser den samme tålmodige kærlighed i dine øjne i dag.

Anders, jeg kunne sige mange ting om dig, men jeg vil sige det vigtigste som far: Når du ser på min datter, ser jeg tryghed i dit blik. Jeg ser respekt, jeg ser en mand, der lover med handlinger, ikke kun med ord. Jeg giver dig ikke Laura væk – for hun tilhører sig selv – men jeg betror dig min tillid. Pas på hinanden. Ikke fordi I er skrøbelige, men fordi det stærkeste, vi har, er værd at beskytte.

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjelp.dk

Til jer begge: Ægteskab er ikke en bygning, der bliver færdig i dag. I lægger en grund, stærk af løfter og blikket I giver hinanden. I kommer til at bygge ovenpå igen og igen – nye etager, nye udsigter. Nogle dage kræver afstivning, andre dage er der champagne på altanen. Husk at vende tilbage til jeres fælles plantegning: respekt, humor, tålmodighed. Den slags bærer alt det andet.

Når hverdagen bliver travl, så gå en tur i Mols Bjerger. Når verden larmer, så sæt en gryde over og lad tiden gøre sit. Når planer bliver store, så find blyanten frem og tegn en margin, hvor hjertet kan ånde. Og aldrig glem, at de smukkeste detaljer er dem, der opstår mellem jer, når I lytter.

Laura og Anders, I er et par, der gør verden roligere og klogere omkring jer. Jeg elsker jer begge, og jeg er uendeligt taknemmelig for at stå her i dag.

Må jeres kærlighed være som kirsebærtræerne, der igen og igen springer ud.
Må jeres hjem i Risskov være varmt af gæster, grin og langsomme måltider.
Må jeres drømme være store, og jeres skridt være fælles.

Og må Balder altid finde vejen hjem til jer, uanset hvor langt I går.

Tak.

Denne tale blev lavet med bryllupstalehjelp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på bryllupstalehjelp.dk

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjelp.dk